

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים שבין המשתתפים בשליחת חומר לעמוד זה יזכה כדי שבוע בשבוע בפרס של עשר לירות ישראליות. הזוכה בפרס השבוע הוא גד לוי, תל אביב.

בתיאבון

שם. למשל: חבר המשלחת נקלע בין שבת בגיונגל ושואל: "יש כאן קאניבאליזם?" ראש השבט מרגיע אותו: "לא, לא, כבר לא נותרו. את האחרון אכלנו אתמול לארוחת ערב." ועוד בדיחה סיפרו החברה, על אחת מהן שהבטיחה לאפססני של היחידה, שהיא תשלח לו "קרוקודיל רעב".

"ושתפסיק להרטיב את העצים!"

את זה כבר שמעת?

מ'דד שיך

תדריך לשוטור המקופים

דל גדול. שוטור: אני מבכר לישון מאשר לדבר. אנו יודעים מה חובת המשמר. המפקח: יפה. אתה מדבר כשוטר עתיק ונמנמן. ובאמת, התגומה היא יסוד התפקיד. רק הזר שלא יגנובו ממך את נשקך. ובכך, עי' ליכס לבקר בכל בתי-המרוח ולד' רוש מהשיכורים כי ישכבו ל' שון.

השוטר: ואם לא ילכו? המפקח: הניחו להם עד שיתמכ' חו. ואם או לא ישיבו לכם תשו' בה טובה יותר, תוכלו לאמור כי

סעיתם בהם. ואם תגשו גנב, מותר לכם בתוקף תפקידכם, לחשוך בו כי אינו ישר, ואנשים כאלה, ככל שתפחיתו להתעסק אתם, מוטב ליושרכם. השוטור: אם יודעים אנו כי גנב הוא, האין עלינו לשים עליו יד? המפקח: הנוגע בזנות, מתלכלך. אם גנב הוא, הניחו לו להתגנב מחברתכם. סגן-המפקח: ואם תשמעו יד מיבב, העירו את אמו כדי שתרגיע אותו. השוטור: ואם לא תשמעו אותו האם? המפקח: הסתלקו משם בשקט, ויעיר אותה הילד בבכיו.

השוטר: בסדר. בואו ונשב פה על ה' ספסל עד שתים בבוקר, ואז — למישה.

עד כאן מתוך המחזה האקסוטלי וה' מבלבל (קראתיו כולו) אשר כשמו כן הוא: "מהומה על לא מאומה". מה שמו של המחבר? איהו מחברו? אה, המחזאי במשמע? רגע, א — ויליאם. ויליאם משהו. דוכני שיקספיר. כן, ויליאם שיקספיר. סנוב כזה. כותב אנגלית. אבל מוכשר.

אחד שרצה להיות שחקן ולא הצליח, הניח לזקנו שיצמח והחל כותב מחזות. לדבריו, כתב מחזה אקסוטלי נהדר, אבל כמו את כל המחזות הטובים באמת, גם את זה אין רוצים להעלות על במה ב' ישראל (אולי דוקא משום שיש בו מש' מעות אקטואר לית, אף כי ב' לונדון ובניו-יורק רק ובעוד מקר' מות כבר הוצג המחזה בהצלחה רבה. (זה נכון, אני יכול לה' עיד: ראיתי קט' עי עיתונים). ברנש זה ב' קש ממני שאצ' שה לו פרסום. מאחר שכבר ס' סק לי כמה רעיונות טובים, רצוני לע' שות לו שרות דל זה, ובכך ברשותכם אביא פה ממחזהו קטע בו מוסבר מדוע יכולים נערים לעשות קונצרט ליד תלונ' בחציה-הלילה ושוטר המקוף אינו שומע, יכול אדם (אדם?) לצפור ב'5 בבוקר ממ' כניית חונה, עד שהמתים נחרדים מקב' רותיהם, ורק שוטור המקוף מוסיף לגמ' גם אירשם, ויכול אוטובוס לנסוע לק' ראת רמזור אדום וכמעט להרגני וה' שוטור עומד לידי כפסל ולוטש עיניים מוזגנות.

על הבמה נמצאים מפקח, עוזרו, ו' שוטורי המקופים. מפקח (לשוטרי המקופים): זה תפקיד' כמ: עליכם לעצור כל ארחי-פרחי. שוטור: ואם לא יעמדו? המפקח: אל תשימו לב אליו. ילך לו. והורו לאלוהים שנפטרם מחל-אישים. סגן-המפקח: אם אין הוא עומד כש' מצחים עליו, הוא לא משלנו.

המפקח: נכון. העליהם להתעסק רק עם אורחים נאמנים. ואל תרעשו ברחו' בות, כי שוטור מפספס ומשוחח זה ס' יצואן מוסמר — מה הוא? (כותרת בהארץ) א. א. תל-אביב המממ. מה באמת? בנגסת ובועדוהיה. (חרות) אביבה אילל, ירושלים כל בעיה לובשת מימדי-ענק. המלחים הישראלים מתקדמים יפה בלימודיהם ובקרוכ יסיסו את שתי

הערות שוליים

שר האוצר, לוי אשכול, הכריז כי מלחה עליה יבוצע בכל התנאים...

...אם יש עולים או אין — עליה אחת מוז' מחת: עליית המסים.

חבלנים מצרים מן החבל הסורי פועלים בתוך שטח עיר ראק...

...סופם, מבטיח רדיו כג' דאר, הוא חבל התליה.

הנציגים הדתיים בעיריית חיפה מתנגדים לקריאת תחנה ברכבת התחתית בשם "הנביאים"...

...על אבא חושי אפשר יהיה לומר כי אין נביא בעירו.

המטרה ממשיכה להיות משוכ' נעת כי ציון סלומון אמנם אשם ברצח אשתו אביגיל...

...נראה שהיא באמת מאמינה בפתגם הישן: שתיקה כהוראה.

סתם ביקור חברתי

משונה מאד, איך ששני אנשים ה' גרשאים אותו שמי-משפחה ומדברים אר' תה שפה, יכולים להבין מלים בצורות שונות. הנה, למשל, כשאני חושב על ביקור של כמה חברה אצלנו בבית, אני מתכוון לכך שהחברה יכנסו, ישבו על הכסא הראשון שהם פוגשים, מציד' בטים קצת, אוכלים מה שנושאר מהמ' סיבה הקודמת, שותים משהו ומסתלקים. זה לא דומה אפילו מרחוק למה ש' אשתי מבינה מן המלים "ביקור של כמה חברה" — כפי שגיליתי לא מזמן, כשהודעת לי דרך אגב שכדאי להזמין את נחמן ודרורה לערב. "טוב", השיבה, "נקבע את זה ליום חמישי הבא."

שכחתי מכל העניין. אבל לא אשתי למחרת כבר הגישה לי רשימה של כל הדברים שעלי לעשותם עד ליום חמי' שי הבא — לתקן את הצבע על משקופי החלונות, לגמור את הדבקת הנמילון על מדפי ארון-הספרים, לעזור לה בת' לייט הרילונות החדשים, לעזור את ה' חצר. "בובה", ניסיתי למוות, "הם באים סתם לביקור חברתי. הם אינם מתכוונים לקנות את הדירה שלנו."

זה לא חשוב, השיבה הבובה, "אני רוצה שהבית יראה כמו שצריך." התחלתי במלאכה. מן החרו השני שמעתי אותה מטלפנת: "חשבת ש' אולי את לא צריכה את עגלת-התה ליום חמישי...". זה גורא נחמד מ' צידך, סרחיס העוגות שלך הוא באמת גפלא. את יודעת, שלנו לא כל כך... "בטח, גדי יכול לסחוב לכאן את הכורסה הירוקה שלכם..."

גו, עבדתי עד המש דקות לפני שבאו האורחים. תפקידי האחרון היה להביא מהקיסוס חבילת קאסאט פירות-מעור' רבים. הייתי כל כך הרוג, שלא יכולתי ליהנות מן העסקי, אבל אשתי היתה גאה כמו תרגול. אילו רק ניסיונו היינו מצליחים כמו כלום למכור את הדירה שלנו לנחמן ודרורה.

גד לוי, תל-אביב

טעות לעולם צודקת

יצואן מוסמר — מה הוא? (כותרת בהארץ)	הצוללות מבריטניה לישראל. (על' הסמרת)
א. א. תל-אביב	פנחס קרבאל, ירושלים
המממ. מה באמת?	ימאים בעלי-מעוף, מה?
בנגסת ובועדוהיה. (חרות)	בידיעה קודמת מסר סופנו הצבאי. (מעריב)
אביבה אילל, ירושלים	מרדכי דן, תל-אביב
כל בעיה לובשת מימדי-ענק.	סופר טוב, הכל טוב.
המלחים הישראלים מתקדמים יפה בלימודיהם ובקרוכ יסיסו את שתי	

"אדוני ראש-העיר, חברי מועצה הנכבדים, רבותי העתונאים, אורחים יקרים — אין לי מה לומר!"